

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Πρωτ. 538
Αριθμ.
Διεκπ. 192/9-4-2026

Κυριακή τοῦ Πάσχα 2026

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Σ Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ
(220^Η)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

*«Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος·
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ» (Ψαλμ. ριζ' 24).*

Τί ὑπέροχη ἡμέρα, τί θαυμάσια γιορτή, πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀναστάσιμη χαρά, χαρὰ ζωῆς, φωτὸς καὶ ἀγάπης. Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Σὰν νὰ μᾶς χαρίζει ὁ Θεὸς μιὰ μέρα τὸν χρόνο νὰ εἰσέλθουμε στὸν χῶρο Του καὶ νὰ μᾶς προσφέρει αὐτὴν τὴν εὐλογημένη πρόγευση τοῦ παραδείσου καὶ τῆς βασιλείας Του, τὴν ὁποία ὅμως πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ τὴν κρατήσουμε γιὰ ὅλον τὸν χρόνο ἀμείωτη καὶ ἀναλλοίωτη μέσα μας. Αὐτὸ ζοῦμε καὶ κάθε μέρα τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδας καὶ τὸ ἀνανεώνουμε κάθε Κυριακὴ τοῦ ἔτους.

Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς αἰωνιότητος. Εἶναι ἡ ἡμέρα ποὺ δὲν ἀκουμπάει σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο, ἀν καὶ φωτίζει καὶ λαμπρύνει τὴν ἐφήμερη νοοτροπία καὶ ζωὴ μας σὲ κάθε πτυχή της. Δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴ φθορά, μὲ τὰ παρερχόμενα ποὺ τὰ ξεθωριάζει ὁ χρόνος καὶ ἡ ὑλικότητα. Δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν πτώση καὶ τὴν ἀμαρτία, ἀλλὰ ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν συγχώρηση, μὲ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Κάθε φορὰ ποὺ γιορτάζουμε τὸ Πάσχα μέσα μας ἀνάβει αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ φλόγα τῆς αἰωνίου βιοτῆς, τοῦ μυστικοῦ πόθου γιὰ μετοχὴ στὴν αἰώνια ζωὴ, γιὰ ἀνάσες ὄντως ζωῆς, ἀναπνοὲς στὴν πνευματικὴ ζωὴ, στὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ ὁμολογοῦμε κάθε φορὰ ποὺ τὰ χεῖλη μας βροντοφωνάζουν «Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη». ὅτι ποθοῦμε νὰ ζοῦμε ἀπὸ τώρα τὴν αἰωνιότητα, νὰ ζοῦμε τὴν κατάστασιν τῆς μετὰ τὸν θάνατο ζωῆς μας ἀπὸ τώρα.

Τὸ φετινὸ Πάσχα πρέπει νὰ ἀποτελέσει μία οὐσιαστικὴ ἀρχὴ γιὰ ὅλους μας. Στοὺς πασχάλιους ὕμνους ἐπαναλαμβάνεται τόσες φορές ἡ λέξη «καινόν», καινούργιο: «Πάσχα καινόν», «Δεῦτε πῶμα πίωμεν καινόν», «Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος» κ.λπ. Καλούμαστε ὅλοι σὲ μιὰ ἀνακαίνιση, σὲ ἓνα νέο ξεκίνημα γιὰ μιὰ ἐντελῶς καινούργια ζωὴ, ἡ ὁποία θὰ διαπερνᾷ καὶ θὰ διαποτίζει κάθε στιγμή μας, κάθε πράξη μας. Αὐτὸ ποὺ εἶναι τόσο μεγάλο, τὸ ἐπιτελεῖ τελικὰ μέσα μας ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ Ἀναστημένος Χριστός· «αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου», δηλαδή, αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις εἶναι ἔργο τοῦ Ὑψίστου.

Προϋπόθεση ὅμως γι' αὐτό, εἶναι νὰ ζήσει κανεὶς προηγουμένως τὴ νέκρωσις τοῦ Χριστοῦ ὡς νέκρωσις τῶν παθῶν του καὶ ἔτσι νὰ περάσει στὴν ἐμπειρία τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Νὰ ζήσει τὴ σταύρωσίν Του ὡς σταύρωσις τῶν βαθύτερων ἐπιθυμιῶν καὶ ἐσώτερων κινήσεων καὶ λογισμῶν του καὶ ἔτσι νὰ φθάσει στὴ μετοχὴ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τρίτον νὰ ζήσει τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου ὡς ἐνταφιασμὸ τῶν κοσμικῶν ἐλπίδων του, ὥστε νὰ ζήσει τὴν ἀνάστασις τοῦ οὐράνιου φρονήματος καὶ τὴ φανέρωσις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Καθὼς θὰ ἀνταλλάσσουμε αὐτὲς τὶς ἡμέρες τὸν ἀναστάσιμο ἀσπασμὸ «Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!», ὁμολογῶντας τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ, ἐορτάζοντας τὴ νέκρωσις τοῦ θανάτου καὶ ἀποφασίζοντας τὴν ἀπαρχὴ μιᾶς καινούργιας ζωῆς, εὐχομαι νὰ μᾶς ἀξιώσει ὁ Κύριος νὰ ἀπολαύσουμε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως καὶ σὲ κατάστασις πνευματικῆς χαρᾶς καὶ ἀλλοιώσεως, νὰ ζήσουμε τὴν χάρις τῆς θεϊκῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ σημερινὴ γιορτὴ εἶναι γιορτὴ ποὺ προκαλεῖ σὲ κάθε πιστὸ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν πνευματικὴ ἀνάγκη νὰ ξεκολλήσουμε ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον. Τέτοια μέρα νοιώθουμε πολὺ πτωχοὶ ἂν φέρουμε μόνο τὴν ἀνθρώπινη σάρκα καὶ ἂν ζοῦμε δέσμιοι τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου. Ζωντανεῦει ὅμως ἡ ψυχὴ μας, ἂν λαχταροῦμε τὴν αἰωνιότητα. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο καὶ πανηγυρίζουμε μὲ αὐτὸν τὸν ἐντυπωσιακὸ τρόπο.

Ἄς κρατήσουμε λοιπὸν τὴν πανήγυρη καὶ τὴν χαρὰ τῶν ἡμερῶν, τὴν πνευματικὴ ἀγαλλίασις καὶ ἔνθεο εὐφροσύνη τῆς πίστεως, τὴν εὐγνωμοσύνη στὸν πανάγαθο Θεὸ καὶ τὴν δοξολογία Του ποὺ νίκησε τὸν θάνατο, καὶ ἄς μᾶς ἀξιώσει ὁ Ἀναστάς Κύριος νὰ ζήσουμε ὅλοι μαζί, ἐνωμένοι, συγχωρημένοι καὶ

συναδελφωμένοι, μαζί Του και με τους αγίους Του, συνδαιτημένες στο αιώνιο και μυστικό Πάσχα και ἄς ανταλλάξουμε τὸν νικητήριο ἄσπασμό:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

Μετὰ Πασχαλίων εὐχῶν και ἑορτίων προσρήσεων

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

